

TEATERAVISEN.DK

SCENEKUNST
FOR BØRN
OG UNGE

Limfjordsteatret: morfarMORFAR morfar

Sune Skuldbøl Vraa, Thomas Guldberg Madsen og Jens Andersen i Limfjordsteatrets fine morfar-forestilling. Foto: Lars Horn, Baghuset Pressefoto

Morfar og minderne

01-05-2017

Varm, indtagende og ualmindelig livsbekræftende forestilling om bedsteforældre og børnebørn.

Der var engang en morfar. Ja, der var faktisk tre af dem. Thomas', Jens' og Sunes morfar. En lektor, en håndværker og en nazist, som døde under krigen.

De tre børnebørn fortæller nu deres historier, kappes næsten om det, mens de klæder om foran os. Klassisk morfartøj – hvid skjorte og sorte bukser.

Og så skifter lyset på scenen, hvorom vi sidder i krans. Tre podier, tre standerlamper og et gulv dækket af børnetegninger. Herfra min morfars verden går.

Pludselig er de tre adrætte skuespillere, Jens Andersen, Thomas Guldberg Madsen og Sune Skuldbøl Vraa, forvandlet til vakkelvorne ældre herrer og damer. Ja, for mormor er der jo også. I hvert fald hos Thomas, hvis historie forestillingen koncentrerer sig om.

Lille Thomas på besøg hos morfar og mormor. Med Anders And-blad, sodavand og forkælelse hos de to ældre mennesker, der tusser hyggeligt rundt.

Ud og ind af rollerne og situationerne glider skuespillerne fuldkommen suverænt. Snart fortæller de om hver sin morfar, hans liv, hans tanker og drømme, snart spiller de afgørende situationer fra bedsteforældrenes liv. Også nazistens, selv om Jens hellere vil berette om sin farfar, der var en helt under krigen, fordi han reddede en engelsk flyver fra tyskerne.

Og der er Sunes morfar, hvis førstefødte døde under fødslen, men hvor adskillige børn og børnebørn siden kom til. Iblandt jo også Sune! Og Thomas' morfar, der stadig lever, i dag noget dement – vi mærker ansatsen til forvirring og fortabthed allerede i barndoms minderne. Søde, fjollede minder, hvor musikalske indslag fungerer som forfriskende brud på historierne.

Vitalt og underholdende

FAKTA

Limfjordsteatret: morfarMORFAR morfar

Instruktion: Nils P. Munk. Scenografi: Leif Lundgaard, Rasmus Hvilshøj Pedersen og Lene Bek Nielsen. Medvirkende: Jens Andersen, Thomas Guldberg Madsen og Sune Skuldbøl Vraa. Aldersgruppe: 8-13 år. Varighed: 45 minutter. Turneforestilling. Set 29. april 2017 på Aprilfestival 2017 i Sønderborg. www.limfjordsteatret.dk

Naturligvis lurer sentimentaliteten og den harmløse nostalgi altid på den type teater, men Nils P. Munks iscenesættelse og de tre skuespilleres lavmælte og ægte gestaltning af bedsteforældrene styrer fornemt uden om enhver ansats, som oftest ved hjælp af en rap, kærligt-ironisk kommentar til situationen. ^[11]_{SEP}

Og så gør forestillingen alt det, som børneteater er bedst til. Den fortæller gode, hverdagsagtige historier i øjenhøjde med sit publikum, de 8-13-årige; uden et distanceret fnis tør den inddrage såvel bordbøn som salmesang, og den illusionerer os fuldkommen det ene øjeblik og river os brat ud af det få sekunder senere.

Og så har den modet til at inddrage os aktivt i de tre fortællingers tryllekreds – med skilte, kommentarer og højtlesning – så vi både griner og bliver grebet undervejs. Ja, for jeg sad da med en lille klump i halsen flere steder, så varm og velkendt virker de tre historier. En klump af minder, jeg næppe var ene om blandt den voksne del af publikum, mens børnene, tror jeg, blev klogere på bedsteforældrenes måske ellers lidt støvede og stillestående univers. ^[11]_{SEP}

På forunderlig vis er 'morfarMORFARMorfar' derfor en af de mest vitale og underholdende forestillinger, jeg længe har set. Som bekendt uddeler Teateravisen uddeler ikke stjerner. Ikke i øjeblikket, i hvert fald. Men var det tilfældet, ville Limfjordsteatret formentlig få fuldt hus herfra. ^[11]_{SEP}

Af: Henrik Lyding